

Woestijnlessen

Ons thema is: welke lessen kunnen wij als nieuw testamentische christenen leren van de veertigjarige omzwervingen van het volk Israël in de woestijn.

Wat gebeurde er dan bij Massa en Meriba? Dat lezen wij in o.a. in Exodus 17 vanaf vers 1:

1 Daarna brak heel de gemeenschap van de Israëlieten uit de woestijn Sin op en trok van rustplaats tot rustplaats, op bevel van de HEERE, en zij sloegen hun kamp op in Rafidim. Daar was echter geen water voor het volk om te drinken.

Nadat het volk Israël door Gods machtige hand uit Egypte verlost was en de legerscharen van Egypte in de rode Zee verzwolgen waren, gingen zij de woestijn Sin in en er staat in vers 1 dat zij van rustplaats tot rustplaats gingen, op bevel van de Heere.

Zij gingen dus op bevel van de Heere de woestijn in en ze

trokken van "rustplaats tot rustplaats".

De Willibrord vertaling schrijft hier: zij trokken van kamp tot kamp. Dan rustten zij en sloegen daar hun tenten op; dus ze reisden van tentenkamp tot tentenkamp op het bevel van de Heere.

En toen kwamen ze in Refidim zegt vers 1 maar daar was geen water.

2 En het volk kreeg onenigheid met Mozes en zei: Geeft u ons water, zodat wij kunnen drinken! Mozes zei tegen hen: Waarom hebt u onenigheid met mij? Waarom stelt u de HEERE op de proef?

Het was een beproeving, die God toeliet, om te zien – nadat zij de machtige hand van God gezien en ervaren hadden in Egypte en óók met hun doortocht door de rode Zee, of zij nu óók op God zouden vertrouwen.

Want dat is het steeds, wat de Heere wil, dat wij Hem in alle

wisselende omstandigheden van het leven zullen vertrouwen en niet aan Hem zullen gaan twijfelen.

Maar het volk Israël zag niet Gods hand in deze beproeving maar de hand en de leiding van Mozes en ze begonnen met Mozes te twisten. Twisten wil zeggen: een woordenstrijd voeren.

Maar Mozes antwoordde – en dat lezen we in het midden van vers 2:

Mozes zei tegen hen: Waarom hebt u onenigheid met mij? Waarom stelt u de HEERE op de proef?

Mozes antwoordde hun: Waarom twisten jullie met Mij. Het is immers de Heere die jullie van rustplaats tot rustplaats leidt, van kamp tot kamp, van de ene plaats naar de andere.

Opm. Ook voor ons christenen is het van belang, dat wij Gods hand te zien in de dingen die ons overkomen in het leven. Dat

bewaart ons voor bitterheid en boosheid.

Dat wij niet boos of bitter worden op mensen maar ons buigen onder Zijn leiding en voorzienigheid.

Mozes zag het goed: het volk stelde God op de proef.

3 Het volk smachtte daar naar water en het volk morde tegen Mozes en het zei: Waarom hebt u ons toch uit Egypte laten vertrekken? Om mij, mijn kinderen en mijn vee van dorst te laten omkomen?

Het was ook best een flinke beproeving. Daar stonden ze dan met z'n allen in de hete dorre zandwoestijn: mannen, vrouwen, kleine kinderen en hun stieren, koeien, bokken, geiten en lammeren. Geen water!

Het was een geloofstest of ze op God zouden vertrouwen, zoals ook 1 Cor. 10:13 zegt:

Meer dan een menselijke verzoeking is u niet overkomen. En God is getrouw; Hij zal niet

toelaten dat u verzocht wordt boven wat u aankunt, maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven om die te kunnen doorstaan..

We worden nooit boven ons vermogen verzocht. Het zal niet bovenmenselijk zwaar worden. En wij hebben Gods garantie: Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat wij ertegen bestand zijn.

De ruzie met Mozes liep zeer hoog op en men wilde hem gaat stenigen zoals in vers 4 staat:

4 Toen riep Mozes tot de HEERE: Wat moet ik met dit volk doen? Het scheelt niet veel of zij zullen mij stenigen.

Mozes riep tot de Heere, staat hier. Wat moet ik doen ? Nog even en ze gaan met stenen gooien.

5 De HEERE zei tegen Mozes: Trek vóór het volk uit, en neem enkelen van de oudsten van Israël met u mee. Neem uw staf, waarmee u de Nijl sloeg, in uw hand en ga op weg.

Mozes moest – op bevel van de Heere – zijn staf in zijn hand nemen als teken van de waardigheid die God hem had toegekend en hij moest vóór het volk uitgaan.

6 Zie, Ik zal daar vóór u op de rots bij de Horeb staan. Dan moet u op de rots slaan, en er zal water uitkomen, zodat het volk kan drinken. En Mozes deed dit voor de ogen van de oudsten van Israël.

7 Hij gaf die plaats de naam Massa en Meriba, vanwege de onenigheid van de Israëlieten en omdat zij de HEERE op de proef gesteld hadden door te zeggen: Is de HEERE nu in ons midden of niet?

Vele jaren later hadden verspieters het land verkend en slechts 10 van de 12 verspieters geloofden, dat de Heere bij machte was om hen het beloofde land te geven.

Na de opstand van Korach, Datan en Abiram, kreeg het volk Israël als het ware een nieuwe kans om te geloven, dat de

Heere voor hen zou zorgen, als er geen water was.

Dat lezen we in Numeri 20 vanaf vers 1:

1 De Israëlieten kwamen in de woestijn Zin, heel de gemeenschap, in de eerste maand, en het volk bleef in Kades. Daar stierf Mirjam, en zij werd er begraven.

2 Maar er was voor de gemeenschap geen water. Toen kwamen zij bijeen tegen Mozes en tegen Aäron.

En wat zeiden ze tegen hun leider Mozes?

3 En het volk kreeg onenigheid met Mozes. Zij zeiden: Hadden wij maar de geest gegeven, toen onze broeders voor het aangezicht van de HEERE de geest gaven!

Zij doelden daarmee op de opstand van Korach, Datan en Abiram die gestorven waren voor het aangezicht van de Here.

Zelfs die opstand weerhield hen niet om te morren tegen Mozes en daarmee tegen de Heere.

4 En waarom hebt u de gemeente van de HEERE in deze woestijn gebracht? Om hier te sterven, wij en ons vee?

Het was echter op het bevel des Heren, dat zij in de woestijn Sin waren. en van pleisterplaats tot pleisterplaats trokken Ex. 17:1 Maar het volk zag niet de hand des Heren hierin, maar de hand van Mozes.

5 En waarom hebt u ons uit Egypte laten vertrekken? Om ons op deze ellendige plaats te brengen? Het is geen plaats voor zaaigoed, evenmin voor vijgenbomen, wijnstokken en granaatappels. Ook is er geen water om te drinken.

Nogmaals: Ook voor ons christenen is het van groot belang om Gods hand te zien in de dingen die ons overkomen in het leven. Dat bewaart ons voor bitterheid of boosheid.

6 Toen gingen Mozes en Aäron van de gemeente weg naar de ingang van de tent van ontmoeting, en zij wierpen zich met hun gezicht ter aarde. En de heerlijkheid van de HEERE verscheen hun.

Dat was het beste, wat Mozes en Aäron konden doen: naar de Here toegaan en zijn aangezicht zoeken.

7 De HEERE sprak tot Mozes:

8 *Neem de staf en roep de gemeenschap bijeen, u en Aäron, uw broer, en spreek voor hun ogen tot de rots, en die zal zijn water geven. Zo zult u water voor hen voortbrengen uit de rots, en u zult de gemeenschap en hun vee laten drinken.*

De Heere zei tot Mozes: Spreek tot de rots. De rots is een zinnebeeld van Christus, want 1 Cor. 10:4b zegt, dat de geestelijke Rots Christus was.

9 *Toen nam Mozes de staf van voor het aangezicht van de HEERE, zoals Hij hem geboden had.*

10 *En Mozes en Aäron riepen de gemeente voor de rots bijeen, en hij zei tegen hen: Luister toch, ongehoorzamen, zullen wij voor u uit deze rots water voortbrengen?*

Hier gaat Mozes de fout in en wordt bitter op de Israëlieten. Hij noemt hen "ongehoorzamen" maar in feite was hij dat ook geworden.

Hij staat daar nu in eigen kracht en spreekt: "zullen wij voor u uit deze rots water voortbrengen? "

11 *Toen hief Mozes zijn hand op en hij sloeg de rots twee keer met zijn staf, en er kwam veel water uit, zodat de gemeenschap en hun vee konden drinken.*

In plaats van tot de rots te spreken, sloeg Mozes de rots. Eerst hadden de Israëlieten aanstoot genomen aan Mozes en Aäron en nu neemt Mozes aanstoot aan het gedrag van het volk.

Het volk was ongelovig en boos en toen werd Mozes ongelovig en boos.

12 Maar de HEERE zei tegen Mozes en tegen Aäron: Omdat u niet in Mij geloofd hebt, en Mij voor de ogen van de Israëlieten niet geheiligd hebt, zult u deze gemeente niet in het land brengen dat Ik hun gegeven heb.

13 Dit is het water van Meriba, waar de Israëlieten de HEERE ter verantwoording riepen, en waar Hij onder hen geheiligd werd.

Dit ongeloof van de Israëlieten en ook van Mozes en Aäron had zijn consequenties.

Zij kwamen niet in het beloofde land, want alleen als de prediking van het woord met geloof gepaard gaat, gaat men tot de rust in. En nu de vermaning aan ons uit Hb. 3:12

12 Zie er op toe, broeders, dat er nooit in iemand van u een verdorven hart zal zijn, vol ongeloof, om daardoor afvallig te worden van de levende God.

Een verdorven hart, vol ongeloof ! Ook wij staan in dat gevaar als wij de dingen, die ons

overkomen in het leven, niet nemen uit Gods hand en leiding.

Een aansporing voor ons om in de moeilijkheden van het leven tot de Rots te spreken en dat de Rots tot ons hart kan spreken.

Zodat ons hart zacht blijft en wij geen aanstoot zullen nemen aan het gedrag van anderen of aan de dingen die ons overkomen in het leven.